

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521201649
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521201649.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci navrhovateľky: G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt E. R. XXXX/XX, L., zastúpenej advokátskou kanceláriou: PARA advokáti, s.r.o., IČO: 47 258 969, so sídlom Gagarinova 10/A, 821 05 Bratislava proti odporcovi: H. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt E.Á. X, XXX XX L., adresa na doručovanie F. N. XB, K., H., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária Consiliaris, s.r.o., IČO: 47 248 301, so sídlom Ružová dolina 8, 821 09 Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. mája 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu v tomto rozsahu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa proti odporcovi domáhala, aby mu uložil povinnosť zdržať sa konania, ktorým by bola narušená jej telesná integrita a ktorým by bolo ohrozené jej fyzické a psychické zdravie a jej život, eventuálne aby mu uložil povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov nepribližoval k nej s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch.

2. Vychádzal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skutkovo odôvodneného tým, že navrhovateľka a odporca sú bývalými partnermi a rodičmi maloletého: X. C. Č., nar. XX.XX.XXXX, zoznámili sa v roku XXXX, zo začiatku bol ich vzťah ideálny. Po G. mesiacoch od zoznámenia ostala navrhovateľka tehotná, odporca spochybňoval otcovstvo k maloletému. Počas tehotenstva sa začala prejavovať jeho veľmi agresívna a násilná povaha, dozvedela sa, že bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava I a Okresným súdom Bratislava V pre násilné trestné činy výtržníctva a ublíženia na zdraví. Ostala z takejto informácie v šoku, netušila, s akou osobou žije a najmä s akou osobou čaká spoločné dieťa. Počas tehotenstva sa začali čoraz častejšie prejavovať jeho agresívne nálady a po narodení maloletého sa jeho násilné správanie často opakovalo. Nebol len slovne agresívny, postupne ju začal aj fyzicky napádať a to v prítomnosti maloletého. K ukončeniu vzťahu došlo v C. XXXX, kedy sa ona definitívne odsťahovala z rodinného domu v obci K. Y. H. K., čomu predchádzala zo strany odporcu výmena zámku na rodinnom dome v C. XXXX po výmene názorov s pokynom, aby sa vysťahovala zo spoločnej domácnosti. Nevedela sa dostať s maloletým vo večerných hodinách do

domu. Následne jej odporca sms správou oznámil, kde sa nachádza druhý kľúč. Prosila ho, aby mohla ostať ešte dva týždne, aby si v klude pobalila svoje a maloletého veci, s čím nakoniec súhlasil. Tieto dva týždne boli neznesiteľné, neustále sa jej vyhrážal a vulgárne jej nadával. V jednu sobotu počas uvedených dvoch týždňov jej nakázal, aby sa okamžite zbalila, inak ju vyhodí z domu a viac sa k svojim a maloletého veciam nedostane. V tom čase ju fyzicky napadol. Vzala maloletého a utekala zo spoločného rodinného domu. Od tohto momentu si povedala, že s ním nebude žiť v jednej domácnosti, nedokázala ďalej znášať fyzické a psychické násilie z jeho strany. Od C. XXXX žije sama s maloletým. Po opustení spoločnej domácnosti mu umožňovala styk s maloletým, ktorý prebiehal v jej domácnosti, resp. za jej prítomnosti. Počas realizácie styku odporcu s maloletým pravidelne dochádzalo k situáciám, kedy bol odporca na ňu slovné agresívny, vyhrážal sa jej a nadával jej. Svedkami jeho násilného správania je viacero ľudí, ktorých čestné prehlásenia predložila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V súčasnej dobe, po návrhu odporcu zo dňa 28.01.2021 na nariadenie neodkladného opatrenia, sa jeho styk s maloletým realizuje na podklade uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 08.03.2021 sp. zn. 19P/58/2020, kedy je ako otec oprávnený na styk s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 10,00 hod. do 12,00 hod. a každý párny kalendárny týždeň v nedeľu od 15,00 hod. do 17,00 hod., za jej prítomnosti ako matky. Odporca napriek tomu, že styk s maloletým sa mal realizovať v jej prítomnosti, trval dňa 20.03.2021 na realizácii styku bez jej prítomnosti, pričom v jej bydlisku, po príchode, bol veľmi agresívny, nakoľko Okresný súd v Trnave nerozhodol v súlade s jeho návrhom, ktorý navrhoval širší rozsah styku s maloletým. Správanie odporcu sa postupne zhoršovalo, správanie je nepredvídateľné a fyzickým atakom nezabráni ani skutočnosť, že svedkom pri fyzických atakoch je spoločný maloletý syn. Pociťuje, že nemôže ďalej žiť v neustálom strachu z možného fyzického napadnutia zo strany odporcu. Má reálnu obavu o svoj život a zdravie. Odporca bol v minulosti odsúdený pre násilné trestné činy. Navrhovateľka sa obáva, že pokým nebude správanie odporcu korigované na podklade súdneho rozhodnutia - neodkladného opatrenia, hrozí, že odporca bude naďalej voči nej agresívny a budú pokračovať fyzické útoky na jej osobu. Pokiaľ sa týka dôkazov na osvedčenie tvrdení, disponuje iba čestnými prehláseniami osôb, ktoré priamo, vlastnými zmyslami vnímali správanie sa odporcu voči nej.

3. Na osvedčenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia založila do spisu listiny: Trestný rozkaz vydaný Okresným súdom v Bratislave I č.k. 3T/98/2006 dňa 26.11.2006; Trestný rozkaz vydaný Okresným súdom v Bratislave V, č.k. 2T/99/2010-59 zo dňa 06.07.2010; Čestné vyhlásenie L. V. z 01.04.2021; Čestné vyhlásenie p. B. L. L. z 27.04.2021.

4. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s doloženými prílohami súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 324 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1, 2 písm. g), h) CSP a § 329 ods. 1, 2 a 3 CSP.

5. Vychádzal zo zistenia, že na Okresnom súde v Trnave je vedené konanie pod spisovou značkou 19P/58/2020, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, konanie, ktoré v čase jeho rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie nebolo skončené. Do jeho právoplatného skončenia bolo vydané na návrh odporcu neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený dočasne jeho styk s maloletým dieťaťom. Konštatoval, že navrhovateľka dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, 2 písm. g), h) CSP osvedčovala čestnými vyhláseniami dvoch osôb.

6. Uviedol, že osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, s tým, že pri rozhodovaní súd vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom hodnoverne osvedčené, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery/právne vzťahy strán do budúcnosti.

7. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že z obsahu listín a skutkových tvrdení navrhovateľky nezistil ohrozenie jej telesnej a duševnej integrity konaním odporcu a dospel k záveru, že navrhovateľka reálne neosvedčila všetky skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené, ako dôvodnosť nároku na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania navrhovateľke neodôvodnil.

9. Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľka a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

alebo zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle jeho petitu vyhovieť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ sa týka odôvodnenia napadnutého uznesenia namietala, že jej neposkytuje dostatočnú odpoveď na to, prečo bol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, keď súd prvej inštancie v ňom iba stručne konštatoval, že zo skutkových tvrdení a dôkazov nezistil ohrozenie jej telesnej a duševnej integrity a teda, že neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Poukázala na ust. § 220 ods. 2 CSP a náležitosti každého súdneho rozhodnutia, s tým, že odôvodnenie uznesenia by malo primerane spĺňať požiadavky kladúce sa na odôvodnenie rozsudku, pričom súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky je právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, IV. ÚS 115/03; III. ÚS 209/04; IV. ÚS 279/2018). Strohé konštatovanie súdu prvej inštancie v odôvodnení uznesenia podľa nej nespĺňa náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP, majúc za to, že takéto konštatovanie nie je presvedčivé a vôbec jej nedáva odpoveď na to, prečo bol jej návrh zamietnutý, resp. nedáva vôbec odpoveď na to, akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s jej tvrdeniami a predloženými dôkazmi. Skutkové tvrdenia a predložené dôkazy sú stručne zhrnuté v odôvodnení uznesenia, čo však označila iba za povinnosť súdu zhrnúť v odôvodnení uznesenia (rozsudku), čoho sa domáhala, aké skutočnosti tvrdila a aké dôkazy na podporu svojich tvrdení označila. Namietla, že zo strany súdu prvej inštancie následne absentuje proces úvahy a vypořádania sa s ňou uvádzanými skutočnosťami a dôkazmi. Takýto nedostatok odôvodnenia rozhodnutia má podľa nej za následok jeho nepreskúmateľnosť, čím dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ ide o arbitrárnosť a zjavnú neodôvodnenosť rozhodnutí súdov, tie sú najčastejšie dané absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, I. ÚS 264/2019; I. ÚS 191/2019). Aj napriek tomu, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je špecifické tým, že súd rozhoduje na podklade tvrdení a dôkazov predložených žalobcom, t.j. bez vykonaného dokazovania pred súdom, mala za to, že aj toto konanie musí spĺňať požiadavky kladené súdom pri rozhodovaní podľa čl. 6 Dohovoru, keď jednou z takýchto požiadaviek je dostatočne jasné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia súdu. Za účel odôvodnenia rozhodnutia mala vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu I. inštancie navyše musí byť aj prostriedkom kontroly v konaní o opravnom prostriedku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5Cdo 135/2017). Navrhovateľka bola toho názoru, že napadnuté uznesenie je z dôvodu absencie jasného a zrozumiteľného odôvodnenia nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces a k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Považovala za neopodstatnené konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že nedostatočne preukázala ohrozenie telesnej a duševnej integrity. Vyjadrila názor, že v prípade domáceho násillia je nutné prihliadať na to, že vo väčšine prípadov nemá obeť domáceho násillia možnosť získať dôkazy, ktoré by s určitou, bez akýchkoľvek pochybností preukázali, že dochádza k páchaniu domáceho násillia. Možnosti obeť sú takpovediac obmedzené a návrh obsahuje najmä tvrdenia obeť s obmedzeným množstvom dôkazov podporujúcich tvrdenia žalobcu ako obeť domáceho násillia. Domáce násillie mala za špecifické v tom, že väčšinou sa odohráva za zavretými dvermi (v domácnosti) a obeť domáceho násillia nemá dostatočné množstvo dôkazov na to, aby dokázala bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že je obeťou domáceho násillia. Je podľa nej bežné, že obeť domáceho násillia nemá niekedy objektívnu možnosť ani zadokumentovať spôsobené zranenia, navštíviť lekára, vyhľadať pomoc, pričom existujú veľmi časté prípady, kedy obeť domáceho násillia dokonca odmieta pomoc tretích osôb a nemá záujem nahlásiť správanie svojho partnera-násillníka, pretože má strach, čo by nahlásenie jeho konania spôsobilo. Uviedla, že ak aj mala záujem zaznamenať priebeh komunikácie s odporcom, resp. prejavy odporcu, toto jej bolo znemožnené jeho konaním, ktorý jej mobilné zariadenie, na ktoré si ho nahrávala, vytrhol z ruky alebo sa celá situácia odohrala tak nečakane, že si nestihla priebeh zaznamenať, resp. ju v momente škrtenia alebo iného fyzického útoku ani len nenapadlo, že si má vziať telefón a zapnúť si nahrávanie. Svoje tvrdenia preto podporila dvoma svedeckými výpoveďami vo forme čestných prehlásení. Tieto dve svedkyne vlastnými zmyslami vnímali správanie sa odporcu a dosvedčili pravdivosť jej tvrdení o jeho neštandardnom správaní sa. Nebolo jej zrejme, prečo súd prvej inštancie na jej tvrdenia, resp. tvrdenia týchto dvoch svedkýň, absolútne neprihliadal, ak v prípade, ak by bolo vo veci nariadené pojednávanie (pozn. v konaní vo veci samej), súd by takéto výpovede zahrnul do rozsahu dokazovania a na tieto by prihliadal, resp. sa s nimi vysporiadal. Takisto uvažovala, akým relevantným spôsobom má obeť domáceho násillia preukázať, že reálne k domácejmu násilliu dochádza. Vytkla súdu prvej inštancie, že v odôvodnení napadnutého uznesenia neposkytol žiaden návod na to,

ako by mala byť obeť domáceho násillia v konaní pred súdom úspešná, aby potvrdila opodstatnenosť jej tvrdení a teda aby súd nariadil neodkladné opatrenie za účelom zabránenia páchania domáceho násillia. Uviedla, že už dlhší čas je obeťou tak fyzického a psychického násillia. O tom, že má naozaj obavy zo správania odporcu, vie obmedzený okruh jej blízkych ľudí, ktoré jej ňou tvrdené skutočnosti dosvedčili. Má neustále obavy zo správania odporcu, pričom nariadením neodkladného opatrenia mala záujem tieto obavy a hrozbu násillia eliminovať. Uvažovala, ako bude súd reagovať, resp. kto bude zodpovedný za situácie, ak sa jej niečo stane, t.j. keď bude opätovne zo strany odporcu, podporeného rozhodovacou činnosťou súdu, napadnutá, a to aj v prítomnosti maloletého (keďže odporca doposiaľ nemal problém útočiť na ňu aj v prítomnosti maloletého). Uviedla, že nie sú nezvyčajné prípady, kedy obeť domáceho násillia, neúspešne sa snažiac o pomoc súdov, resp. orgánov činných v trestnom konaní, bola zo strany násillníka opätovne napadnutá a to do takej miery, že jej bola spôsobená smrť alebo ťažké ublíženie na zdraví. Z rozhodovacej činnosti súdov podľa nej vyplýva, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia, pričom skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní mal súd vykonávať dokazovanie ako vo veci samej. Pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/272/2019). Za podstatu nariadenia neodkladného opatrenia mala bezodkladnú úpravu pomerov, pričom výhodou je skutočnosť, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné doručením odporcovi, t.j. doručením uznesenia je odporca povinný podrobiť sa rozhodnutiu a dodržiavať povinnosť uloženú mu v uznesení, bez ohľadu na to, či voči tomuto uzneseniu podá odvolanie. Podstatou teda je čo najrýchlejšie a najefektívnejšie zamedziť pokračovaniu jeho konania. Uviedla, že aktuálne však nastala situácia, kedy bol jej návrh zamietnutý, pričom jej odvolanie spolu s návrhom bude v ďalšom priebehu konania doručený odporcovi, ktorý sa dozvie, že sa rozhodla podať na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a teda sa rozhodla zamedziť jeho konaniu, čo môže spôsobiť u neho agresívne a násillné prejavy z dôvodu nespokojnosti s jej postupom a teda jej ďalšie fyzické napadnutie, resp. zvyšovanie intenzity psychického násillia a to až do doby, pokiaľ by odvolací súd, resp. súd I. inštancie po zrušení napadnutého uznesenia a vrátení veci, nevyhovet jej odvolaniu Žalobkyně a nenariadil neodkladné opatrenie. Vyjadrila názor, že takejto situácii v prípadoch domáceho násillia by sa však malo zamedzovať, t.j. súd by mal konať tak, aby sa páchatel/násillník vopred, pred rozhodnutím súdu o uložení určitej povinnosti nedozvedel o úmysle obeť riešiť násillie a aby nemohol násillník obeť domáceho násillia konfrontovať s jej tvrdeniami uvedenými súdu. Zopakovala, že je už dlhší čas fyzicky aj psychicky atakovaná zo strany odporcu, čo osvedčila svojimi tvrdeniami a listinnými dôkazmi predloženými k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, kedy v rozpore s predloženými dôkazmi vyslovil záver o nedôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu podľa názoru súdu prvej inštancie pravdepodobne neexistencie násillia zo strany odporcu a nesplnenia podmienok potreby bezodkladnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP.

10. Odporca v rámci odvolacej repliky realizovanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.09.2021 s tvrdeniami uvádzanými navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesúhlasil, označil ich za nepravdivé a účelové, keď podľa jeho názoru má navrhovateľka výlučne úmysel poškodiť jeho povesť a domnieval sa, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala s úmyslom sťažiť mu styk s ich spoločným synom, maloletým X. C., nar. XX.XX.XXXX. Uviedol, že navrhovateľka v minulosti už viackrát opakovala, že urobí všetko pre to, aby sa s maloletým nemohol stýkať, preto vníma návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako prostriedok zabezpečenia dôkaznej situácie navrhovateľky v prebiehajúcom súdnom konaní o úpravu práv a povinností k maloletému vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19P/58/2020, v ktorej veci nebolo ku dňu spísania tohto vyjadrenia právoplatne rozhodnuté. Tvrdil, že ju nikdy fyzicky nenapadol, nevyvíjal na ňu psychický nátlak, ani inak na ňu neútočil. K právoplatnému odsúdeniu pre násillný trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona uviedol, že ide o spáchané trestné činy spred pätnástich rokov, ich spáchanie oľutoval a od ich spáchania vedie riadny a usporiadaný život. Považuje sa za vyrovnaného človeka, ktorý odcudzuje akékoľvek násillie. V súčasnosti nemá žiaden záznam v registri trestov. Ako dôkaz doložil Výpis z registra trestov.

11. Namietal pravdivosť tvrdení navrhovateľky ohľadom jej tehotenstva a popierania otcovstva. Keď sa dozvedel o tehotenstve navrhovateľky, bol rád, že bude mať ďalšie dieťa. Z predchádzajúceho vzťahu má G., pričom svoj vzťah k deťom považoval za veľmi pozitívny, sám strážiava deti svojim známym. Uviedol, že nikdy nespochybnoval otcovstvo ich spoločného potomka. Poprel agresivitu voči navrhovateľke počas odvozu do nemocnice v X. mesiaci tehotenstva majúca za to, že ide výlučne o jej ničím nepodloženú fabuláciu, keď po tom, čo bola navrhovateľke navrhnutá hospitalizácia zo strany lekára, sama sa dožadovala prepustenia z nemocnice na vlastnú žiadosť. Ak v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza skutočnosti, že sa ho bála, tvrdil, že sama naliehala na neho a lekárov, aby bola prepustená z nemocnice do spoločnej domácnosti s ním. Tvrdenie navrhovateľky, že vypäté situácie počas tehotenstva viedli k narodeniu maloletého s nevyvinutou obličkou a močovým mechúrom, označil za jej subjektívny názor, nepodložený žiadnym lekárskeým nálezom a nesúhlasil s ním. K priebehu tehotenstva navrhovateľky uviedol, že mala k tehotenstvu nezodpovedný prístup a brala ho na ľahkú váhu, čím ohrozovala zdravie ich vtedy ešte nenarodeného syna. Nestravovala sa v súlade so zásadami zdravej výživy, nebrala odporúčané a predpísané lieky, počas celej doby tehotenstva jej chýbalo magnézium, ktoré mala na odporúčanie lekára užívať. Trpela bolesťami a migrénami a on musel pravidelne prichádzať skôr z práce domov, nakoľko mu pravidelne volala, že sa necíti dobre. Inokedy volala jeho matke, ktorá k nej chodila a v týchto stavoch pomáhala. Svojej rodine so žiadosťou o pomoc nikdy netelefonovala. V snahe priviesť ju k zodpovednému správaniu počas tehotenstva chcel kontaktovať aj jej rodinu, na čo vždy reagovala negatívne a s vyhrážkami, aby ich nekontaktoval. Tvrdil, že po narodení dieťaťa sa naďalej nestravovala zdravo, jej strava pozostávala zo sladkostí alebo suchého pečiva. Bol toho názoru, že sama nemala dostatok živín pre plnohodnotné dojčenie novorodenca. Maloletý mal po narodení podpriemernú váhu aj výšku. Nefrológa H. E., ku ktorému chodili so synom kvôli vrodenej vade - nevyvinutej obličke a močovému mechúru, zabezpečil maloletému práve on. Podľa neho kvôli podvýžive nebola schopná maloletého dojčiť a veľmi skoro stratila materské mlieko. Uviedol že navrhovateľka dlho po pôrode vôbec nechodila s maloletým von na vychádzku, napriek tomu, že bola s ním doma na materskej dovolenke. Počas prvých mesiacov chodila s maloletým von na vychádzku len na jeho naliehanie a len v jeho prítomnosti, v čase jeho pracovného voľna. Mala často stavy únavy a pocitu na odpadnutie už len po obyčajnej návšteve pošty alebo obchodu. Po hodine takejto vychádzky prišla domov s pocitom, že ju ľudia všade sledujú a každý na ňu pozerá, že je z toho vyčerpaná. Raz počas noci sa dostala do stavu, kedy nemohla dýchať a musel požiadať suseda, aby ju zobral do nemocnice. Na rukách ju odniesol do susedovho auta, počkal na svoju matku, aby prišla k deťom, ktoré v tom čase spali a následne šiel za ňou do nemocnice. Navrhovateľka nechcela ostať v nemocnici a dožadovala sa toho, aby mohla ísť na vlastnú žiadosť domov do spoločnej domácnosti s ním. Poprel tvrdenia navrhovateľky o tom, že bol voči nej agresívny, že ju hádzal o nábytok, že jej vykrútil ruky, hodil ju do sedačky a zahryzol jej celou silou do prsta, tvrdiac, že sa nestali. Uviedol, že identické formy agresie, ktoré pripisuje teraz v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jemu, pripisovala predtým aj svojmu predchádzajúcemu partnerovi a hovorila mu o nich. Aj o jej predchádzajúcom partnerovi hovorila, že ju terorizoval, hádzal o nábytok, musela sa pred ním zatvárať v kúpeľni, kde plakala aj niekoľko hodín. Rovnako aj u odporcu sa počas ich spolužitia začala po čase bezdôvodne zatvárať v kúpeľni, z ktorej následne vyšla s migrénou a nevoľnosťou. Súhlasil s jej tvrdeniami týkajúcimi sa výmeny zámku na dome v jeho vlastníctve, s tým, že jeho výmene predchádzala okolnosť, že z jeho domu počas výletu s G. z predchádzajúceho vzťahu zmizli rôzne veci, vrátane zarámovaných fotiek maloletého. Po jeho návrate z výletu domov navrhovateľka s maloletým neboli doma. Po zistení, že mu chýbajú v dome veci, telefonoval navrhovateľke, ktorá mu však nechcela povedať, kde veci a fotky sú, na jeho otázky mu odpovedala formou: že sa „nemá starať“, „má sa starať len o G.“ a „má s ňou ísť niekam“, atď. Keďže mu o zmiznutých veciach nechcela nič povedať, ešte v ten deň, o 21:30 hod. musel zavrieť prevádzku, v ktorej pracuje. V čase keď odchádzal, navrhovateľka s maloletým ešte stále neboli doma. Potom, čo odišiel z domu, mu telefonovala práve v čase, keď zatváral prevádzku a vyčítala mu výmenu zámku na dome. Telefonicky jej oznámil, že náhradný kľúč je v kvetináči, aby sa mohla aj s maloletým dostať domov. Túto scénu zinscenovala a nahrála na video, ktoré neskôr zverejnila na sociálnych sieťach a odprezentovala to tak, že bola aj s maloletým vymknutá z domu. K odsťahovaniu sa navrhovateľky zo spoločnej domácnosti v auguste 2020 uviedol, že v čase jej odsťahovania boli v dome maloletý, G. odporcu z predchádzajúceho vzťahu a ďalšie dve deti, ktoré strážil. Odsťahovaniu predchádzala hádka a konfliktná situácia, slovné útoky na neho zo strany navrhovateľky pred deťmi, ktoré boli v tom čase v dome. Odporca jej povedal, že si neželá, aby na neho kričala v jeho dome, pred deťmi a vyvíjala na neho psychický nátlak, povedal jej, že takto žiť nechce, že si neželá, aby deti vyrastali v takomto prostredí a zároveň jej vtedy povedal, aby sa z domu odsťahovala. Kamarátka,

ktorá jej prišla pomôcť s odsťahovaním ju sama upozorňovala, aby nerobila krik pred deťmi, aby deti zbytočne neutrpeli traumou. Navrhovateľka počas balenia neustále kričala, bola agresívna a cestovný pas maloletého, ktorý spomína vo svojom vyjadrení nevedela v strese nájsť. Nesúhlasil s tým, že by jej cestovný pas vytiahol z kabelky. V záujme situáciu ukladiť a zabezpečiť, aby deti neboli svedkom hádky, odišiel s maloletým X. na rukách a ostatnými deťmi na zmrzlinu neďaleko domu. Poprel, že by niekedy maloletý hádzal po ňom hračky, alebo ho inak napadol. Pri každej návšteve sa maloletý z jeho návštevy tešil, čo vyjadroval objatím a chcel sa s ním hrať. Je toho názoru, že navrhovateľka úmyselne, s cieľom, aby maloletý zle vnímal jeho návštevy, bola počas výkonu jeho styku s maloletým voči odporcovi agresívna, provokovala ho, nadávala mu, aj na jeho novú priateľku. Pri vyvolanom konflikte v snahe zabrániť maloletému vnímať negatívne jeho prítomnosť, ukončil styk s maloletým a z domácnosti navrhovateľky odišiel. Takýto postup, t. j. predčasné ukončenie jeho návštevy, volí pri každom styku s maloletým, keď sa navrhovateľka snaží vyvolať konflikt. Jedna návšteva maloletého v rámci súdom určeného styku sa uskutočnila aj za prítomnosti orgánov činných v trestnom konaní. Stál spolu s policajtami pred vchodom bytového domu, v ktorom navrhovateľka s maloletým bývala a navrhovateľka z balkóna kričala, že odporca má zákaz k nej a k maloletému X. chodiť. Policajti následne išli za ňou do bytu, kde až po ich dohovore zišla aj so synom dolu a umožnila mu stretnúť sa so synom. K predloženému čestnému prehláseniu L. V. uviedol, že táto bola prítomná iba počas jednej jeho návštevy v súdom určenom čase v domácnosti navrhovateľky. Nešlo o neohlásenú návštevu ako uvádza svedkyňa. Počas stretnutia nedošlo k žiadnemu fyzickému útoku voči navrhovateľke. Skutočnosti, ktoré uvádza v jej vyhlásení, označil za sprostredkované informácie od navrhovateľky, s tým, že sa nezakladajú na pravde. Tvrdil, že práve navrhovateľka sa dopúšťa agresívneho správania a psychického nátlaku voči nemu, jeho matke, sestre, ako aj G. z predchádzajúceho vzťahu, vyhodila jeho matku spolu so zdravotne postihnutou sestrou z jeho domu, neustále a opakovane ho počas spoločného bývania v jeho dome v K. Y. H. K. ponižovala pred jeho rodinou, deťmi a ich známymi. Jeho G. z predchádzajúceho vzťahu, ktorá ho predtým rada a často navštevovala, odmietala prespávať v ich spoločnej domácnosti. Uviedol, že viackrát navrhovateľke navrhol, že sa môže odsťahovať, že on sa postará o ich maloletého syna, ona však chcela zostať s ním, rovnako s ním chcela ísť na dovolenku do M., napriek tomu, že on nechcel, aby s ním cestovala, nakoľko ich vzťah už nebol harmonický, dožadovala neho, aby bol stále doma, aby nechodil do práce, zároveň naliehala na neho, aby sa zosobášili. Uvedené skutočnosti nie sú podľa neho v súlade s jej tvrdeniami, že mala z neho strach a že jej fyzicky ubližoval. K vyjadreniu doložil lekársku správu - psychiatrický nález H.. L. zo dňa 07.09.2021, že netrpí žiadnou psychickou poruchou ani ochorením, že jeho psychický stav je vhodný na zverenie maloletého do jeho starostlivosti. Pokiaľ navrhovateľka v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uvádza, že jej spôsobuje nemalé psychické problémy, dal do pozornosti, že neoznačila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, resp. osvedčoval, že pociťuje také zásahy do telesnej alebo duševnej integrity, ktoré by jej problémy psychického charakteru mohli spôsobovať, resp. že trpí nejakými psychickými problémami. Podotkol, že navrhovateľka pripisuje agresívne správanie jemu od začiatku jej tehotenstva s maloletým, t. j. od r. 2018, tvrdí, že je atakovaná psychicky a fyzicky z jeho strany a že sa ho bojí, pričom však nepredložila jediný dôkaz pochádzajúci z celej doby ich spolužitia, ktorý by dokazoval, resp. ktorý by mohol osvedčiť násilie na nej páchané, či už v podobe trestného oznámenia, alebo lekárskej správy o prípadnom zranení, nakoľko podľa neho nikdy k situáciám opísaným ňou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedošlo. Do pozornosti dal rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21CoP/181/2019, ktorý k osvedčovaniu ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity vyslovil nasledujúci názor:

„Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekáskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Zákaz priblíženia sa na určitú vzdialenosť, ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 21CoP/181/2019).“

Tiež pripomenul, že nariadením neodkladného opatrenia by vôbec nemohol uskutočňovať styk s maloletým na podklade uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 08.03.2021, t. j. každý nepárny kalendárny týždeň v sobotu od 10.00 do 12.00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v nedeľu od 15.00 do 17.00 hod., vždy za prítomnosti navrhovateľky ako matky. Takýto zásah do jeho rodičovských práv

mal za neprimeraný a na ujmu aj maloletému X., ktorý má ho rád a má k nemu pozitívny vzťah. V súlade s vyššie uvedeným navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ust. § 34 CSP) preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno uložiť strane, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 325 ods. 2, písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327 (odmietnutie návrhu), nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu ohrozeným alebo porušeným právnym pomerom strán sporu dovtedy, kým tieto nepodajú žalobu vo veci samej, resp. kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne stranám definitívnu ochranu. Pre aplikáciu inštitútu neodkladného opatrenia sa vyžaduje naliehavosť potreby predbežnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Uvedený inštitút teda plní zabezpečovaciu a preventívnu funkciu a predstavuje prostriedok na dočasné riešenie situácie, ktorá nastala v pomere medzi stranami sporu, ak je obava, že by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, resp. že by strane vznikla ujma, a to nenahraditeľná, prípadne už vzniknutá ujma sa zväčšovala. Jeho základným atribútom (pre daný typ neodkladného opatrenia navrhovaného do skončenia konania vo veci samej) je dočasnosť a provizórnosť. Jeho zmyslom je rýchlo a pružne riešiť situáciu, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah súdu v jeho priebehu, odôvodnený spomenutou nevyhnutnou potrebou dočasnej úpravy pomerov strán sporu a obavou z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie zákonných formálnych a vecných predpokladov pre jeho nariadenie. Úspech navrhovateľa neodkladného opatrenia si vyžaduje osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe úpravy pomerov. Podmienkou pre vyhovieť návrhu na jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo žalobcu na riadny výkon exekúcie očakávaného súdneho rozhodnutia ohrozené. Je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie hrozby zmarenia exekúcie. Aj v prípade, ak sú splnené formálne a vecné predpoklady vyžadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia,

súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje.

15. O potrebe neodkladnej úpravy teda nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno) v tomto smere má navrhovateľ neodkladného opatrenia.

16. V danej veci odvolací súd v zhode s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie vyhodnotil, že navrhovateľka dôkazné bremeno o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neunesla, keď neosvedčila dostatočným spôsobom pre účely rozhodnutia o ňom existenciu hrozby ujmy na jej fyzickej a psychickej integrite, keď k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okrem svojich tvrdení v ňom uvádzaných nedoložila také prílohy, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že o potrebe neodkladnej úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a odporcom nie sú vážnejšie pochybnosti, keďže rozhodnutia o vine a treste odporcu sú zahladené a pochádzajú z dávneho obdobia, preto časovo vôbec nesúvisia s tvrdeným aktuálnym správaním sa jeho osoby, čestné prehlásenia známych navrhovateľky obsahujú sprostredkované informácie od navrhovateľky a nevypovedajú o konkrétnom pravidelnom správaní sa odporcu voči navrhovateľke v intenzite odôvodňujúcej vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Dôkazná slabosť navrhovateľky nebola odstránená ani v rámci odvolacieho konania, v rámci ktorého navrhovateľka argumentuje v zásade alebo len tým, že sa zamýšľa nad zodpovednosťou za to, ak sa jej niečo stane a že ako obeť domáceho násillia je v dôkaznej núdzi, s čím odvolací súd síce súhlasí, avšak splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle požiadaviek CSP to nespĺňa. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľky týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia, odvolací súd s ňou súhlasí, keďže súd prvej inštancie v jeho bode 10, druhý odsek pomerne stroho konštatoval, že z obsahu listín a skutkových tvrdení navrhovateľky nezistil ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky konaním odporcu a dospel k záveru, že navrhovateľka reálne neosvedčila všetky skutočnosti, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené, pričom neuviedol žiadne myšlienkové pochody, na základe ktorých k tomuto záveru dospel, avšak odvolací súd má za to, že mimoriadnosť inštitútu neodkladného opatrenia a s tým súvisiaca pružnosť a rýchlosť konania o návrhu na jeho nariadenie ovplyvňuje aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže zvoliť cestu doplnenia dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré v zmysle judikatúry a praxe Ústavného súdu SR s rozhodnutím súdu prvej inštancie tvorí jednoliaty celok (pozri napr. IV. ÚS 350/09 z 08.10.2009, II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých). Doplnením dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že právo navrhovateľky a odporcu na spravodlivé súdne konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spôsobom odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v spojení s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu porušené nebolo. Odvolací súd prisvedčil odvolacej argumentácii odporcu, že nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia by bola porušená zásada jeho primeranosti, nakoľko jeho nariadením by došlo k ohrozeniu výkonu súdneho rozhodnutia ohľadom styku odporcu s maloletým synom a nariadenie neodkladného opatrenia by tak neprimerane zasiahlo i do základného práva maloletého dieťaťa a do rodičovských práv odporcu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je navyše nedôvodný i po stránke procesného charakteru, keďže je navrhovaný eventuálny petit, ktorý však jeho obsahom eventuálnemu petitu nezodpovedá, čo samo o sebe tiež predstavuje dôvod na jeho zamietnutie, pretože navrhovateľ neodkladného opatrenia zodpovedá za jeho petit, ktorý tvorí predmet požadovanej neodkladnej úpravy a konajúci súd je ním viazaný. Petit je presná formulácia, akého výroku súdu sa navrhovateľ domáha, t. j. ako má súd v danej veci, v tomto prípade v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť. Formulácia petitu je veľmi dôležitou okolnosťou, ktorá vymedzuje okrem predmetu konania zároveň aj budúcu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia. Pokiaľ ide o druhy petitov, právna teória rozlišuje petit jednoduchý, ktorým sa uplatňuje jeden nárok, petit zložený, ktorým sa uplatňuje viac nárokov súčasne, petit eventuálny, ktorým sa navrhuje jeden nárok a pre prípad, že by mu nemohlo byť vyhovené, tak sa navrhuje nárok náhradný, a napokon petit alternatívny, ktorým sa navrhuje viac nárokov (spravidla dva) s tým, že sa ponecháva na úvahe odporcu, ktorý z nich splní. Navrhovateľkou navrhnutý petit však definíciou eventuálneho petitu nezodpovedá, keďže nevyjadruje jeho vyššie uvedený zmysel. Prvá časť navrhovaného petitu je taktiež aj neurčitá a preto aj nevykonateľná (povinnosť odporcu zdržať sa konania, ktorým by bola narušená telesná integrita navrhovateľky a ktorým by bolo ohrozené fyzické a psychické zdravie navrhovateľky a jej život), keďže nekonkretizuje správanie a konanie odporcu, ktorého sa má voči navrhovateľke zdržať.

17. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenia ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Pokiaľ ide o výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v podstate o zásadnom nároku navrhovateľky na náhradu trov konania, ktorý jej však súd prvej inštancie nepriznal, v odôvodnení napadnutého uznesenia tento nie je vysvetlený, keď odôvodnenie tejto výrokovej časti uznesenia absentuje. V odôvodnení uznesenia nie sú uvedené žiadne právne normy, podľa ktorých nárok na náhradu trov konania súd prvej inštancie právne posúdil, nie je uvedený spôsob ich aplikácie a ani právne úvahy, na základe ktorých súd prvej inštancie k rozhodnutiu o tomto nároku dospel. Jeho rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je tak pre odvolací súd a aj pre navrhovateľku a odporcu úplne nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov, viazaný odvolacími dôvodmi, odvolací súd v tomto rozsahu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v absencii odôvodnenia tejto časti rozhodnutia porušil právo navrhovateľky a odporcu na spravodlivé súdne konanie, s prihliadnutím na to, že navrhovateľka v odvolaní nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia namietala.

19. Podľa § 391 ods. 2 CSP odvolací súd vrátil vec v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť a svoje rozhodnutie o tomto nároku náležite v súlade s požiadavkami na odôvodnenie súdneho rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP odôvodniť (§ 391 ods. 3 CSP).

20. O nároku odporcu na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na jeho plný úspech v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o konečné rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolaciemu súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).